

elvégezése után Rozsnyón tett érettségét; ezután Strassburgban folytatott filozófiai tanulmányokat, majd a budapesti egyetem bölcsészeti fakultását látogatta. Családi tradíciói, művészeti képzettsége és gyönyörű hanganyaga hamarosan a színpad felé terelték a ritka tehetségű ifjú érdeklődését és hangjának kiképzése után, 1899-ben a Magyar Színházban már nagy sikerrel éneklte a »Sulamith« Absolon és a »Gésák« Fairfax szerepét. Ugyanebben az évben a Rákosi-iskola vizsgaelőadásain a »Kértészleány« (Gaetam), »Hoffmann meséi« (Miracle), »Bolond« (Deli lovag) és »Szegény ifjú története« (Odiot Maxime) darabokban is feltűnést keltő sikerrel szerepelt. A nagy énekes szerepekben ép oly otthonosnak érzi magát, mint a prózai (drámai) szerepekben. 1901. tavaszán Kolozsvárra szerződött; szerepeit szinte átszellemlült átérzéssel játszotta meg és e nagy hév megtámadta gyenge szívét. Sikeres szép-irodalmi tevékenységét néhány kedves eredeti és fordított költemény örökíti meg.

(Farkas Ferenc dr.)

Beöthy Zsigmond id. (szlováni), szépirodalmi és jogtudományi író, főrendiházi tag, sz. 1819. febr. 17-én, *Komáromban*, megh. 1896. jan. 20-án, u. o. Jogot *Pozsonyban* és *Pesten* hallgatott, majd aljegyző lett Komárom vármegyében. 1848. után ügyvéd lett. Jelentékenyebb művei: »Csáb«, dráma 4 szakaszban. 1839. Pest. »Jurista és kis leány«, vígjáték 1 felv. (1839. jan. 24-én, Nemzeti Színház.) — »Kóbor Istók« énekes boh. 4 szakaszban, Pozsony, 1840. — »Követválasztás«, vígjáték 3 felv. Pápa, 1844.

Beöthy Zsolt, író, sz. 1848-ban, *Komáromban*, megh. 1922-ben, *Budapesten*. Mint regény- és novellaíró kezdte pályáját, de később teljesen áttért az esztétikai, irodalomtörténeti és tudomány művelésre és a kritikára. A 70-es és 80-as években állandóan írt színházi kritikákat, amelyek sokszor valódi tanulmányokká szélesedtek ki. »Színházi esték« cím alatt könyvalakban is összegyűjtötte színi kritikáit. A színház és drámairodalom iránti érdeklődését haláláig megtartotta, — tudományos munkásságának egyik főalkotása »A tragikum« c. esz-

tétikai könyv, amely a magyar és a világ-irodalom nagy költőinek alkotásaiból vonja le a tragikum elméletét, úgy a drámában, mint a regényben. Szellemi életünk egyik rendkívüli hatású vezére volt, a Kisfaludy Társaság elnöke, a Magy. Tud. Akadémia egyik legtekintélyesebb tagja; a budapesti egyetemen nagyhatású előadásokat tartott az esztétikáról és az irodalomtörténetről, úgy, hogy újabb íróink és különösen kritikuskaink legnagyobb része mint az ő tanítványa szerzte meg irodalmi műveltségének alapját. Beöthy Zsolt születésének 80-ik és halálának hetedik évfordulója alkalmából 1929. ápr. 19-én az Erzsébetvárosi Kaszinó emlékünnepelet rendezett. Az ünnepi beszédet Földy Mihály mondta. A budapesti polgárságot köszöntötte, mint amely annyi tragikus küzdelem után és oly sok megpróbáltatás közepette ezen az estén alkalmat keres arra, hogy egy nagy író emlékének áldozzon. Beszéde végén Berzeviczy Albertet köszöntötte, akit az irodalom vezérének tekint. Berzeviczy Albert megemlékezett a Kisfaludy Társaság multjáról és jelenéről, arról a vezérlő szerepről, amelyet ott Beöthy Zsolt töltött be s amely ma is utat mutat a társaság működésének.

Bera Paula, színésznő, sz. 1860-ban, *Szigetváron*. Színipályára lépett 1880-ban, Aradi Gerónél. 1880. máj. havában Mándoky Béla tagja, azután Krecsányi Ignáchoz szerződik. 1883—1884-ben Bogyó Alajos, 1885-ben Kócsi Lajos, 1886—87-ben Kövessy Albert, 1889—91-ben Tiszay Dezső, 1894-ben Csóka Sándor az igazgatója. 1905. ápr. havában a Népszínházhoz, onnan pedig a Magyar Színházhoz szerződött. (1907. dec.) 1917. szept. 1-én nyugalmába vonult. — *Nővére*: Bera Rózsi, színésznő, sz. 1864-ben, — színipályára lépett 1876-ban, Kuthy Bélánál. — (L. Benedek Gyula címszó alatt).

Berceuse (fr.), berszöz, ringató, bölcsődal; bölcsődalok vannak énekhangra és hangszerek számára.

Bercsei Beöti Imre, színész, sz. 1885-ben, *Jászberényben*. Színipályára lépett 1875. máj. 1-én, Szathmáry Károlynál. — Neje: *Lénárd Veron*, színésznő, sz. 1859-ben, Egerben. Megh. 1881. ápr. 26-án,